

עת"א 38553/08/20 - אמיר אבו סולוב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 38553-08-20 אבו צולב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	אמיר אבו סולוב (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד תנאי הכליאה במתקן הכליאה בו הוא מוחזק.

המבקש טען בעתירתו כי בשל אירוע של חדירת רחפן לתחומי מתקן הכליאה בו הוחזק, ואחר ששמו נקשר בכוונת מכוון לאירוע זה, נענש המבקש ונמנעו ממנו זכויות כמו נמשל שיחות טלפון, אלא באמצעות עורך דינו. המבקש עתר כי בית המשפט יורה למשיבים להחזירו לאגף רגיל ולבטל את שלילת שיחות הטלפון.

לעתירה צורפה בקשה לפטור מתשלום אגרה.

2. המשיבים טענו כי המבקש מרצה מאסר לתקופה של 6 שנים ו-8 חודשים החל מיום 6.12.17 אחר שהורשע בין היתר בביצוע עבירות של גרימת חבלה חמורה, שימוש בסמים ועוד. המשיבים טענו כי ביום 26.7.20 הורה סגן מפקד מחוז צפון על שלילת שיחות טלפון מהמבקש. כאשר ביום 23.8.20 האריך סגן מפקד מחוז צפון, בהתאם לסמכותו, את שלילת שיחות הטלפון ובהחלטתו נימק את השיקולים שעמדו בבסיס החלטתו, בין היתר צוין כי קיים חשד סביר כי המבקש ינצל שיחות הטלפון לפגיעה בשלום הציבור. בנוסף נטען כי ההחלטה בדבר שלילת שיחות טלפון מהמבקש ניתנה על ידי הגורם המוסמך כך לפי פק"נצ 04.36.00. המשיבים טענו כי ההחלטה מבוססת על מידע מודיעיני שלילי חמור רצוף ועדכני ביחס למבקש. אשר לתנאי המחיה במתקן הכליאה טענו המשיבים כי עתירה דומה הוגשה והוכרעה זה מכבר (עת"א 1586-08-20) אחר שהמבקש הועבר מאגף הפרדה.

לאור האמור עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

3. בדיון ראשון בעתירה, בפני מותב קודם, מסר ב"כ המשיבים כי לאור בחינה נוספת המתקיימת בעניינו של

המבקש, יש מקום לדחיית הדיון.

4. בהמשך, הגישו המשיבים הודעה ממנה עלה כי ההגבלות בוטלו ביום 15.9.20 וניתנה הוראה לבחון שילובו של המבקש באגף רגיל. בהתאם לכך, הועבר ביום 22.9.20 למתקן כליאה שאטה באגף רגיל. המבקש נדרש להגיב להודעה זו, אשר מייצרת, לכאורה, את הדיון בעתירה הנוגעת להגבלות אשר הוטלו עליו בכלא "צלמון" אך הוא הודיע כי הוא עומד על שמיעת העתירה שכן הוא מבקש להחזירו לכלא צלמון.

5. בדיון היום חזר העותר על טענותיו כי על לא עוול בכפול הועבר למתקן כליאה אחר, קשה יותר, כהמשך ישיר להתנכלויות כנגדו. המבקש עתר להשבתו למתקן הכליאה צלמון.

ב"כ המשיבים עמדה על טענתה כי העתירה התייחרה משעה שבוטלו ההגבלות אשר הוטלו על המבקש, בעניין הוגשה העתירה, ועל כן טענה כי דין העתירה להידחות.

דיון והכרעה

6. אדון ראשית בבקשה למתן פטור מאגרה בהליך זה. מעיון בבקשה ובנספחים לה, בכלל זה פירוט התנועות הכספיות בחשבון האסיר המתנהל במתקן הכליאה, עולה כי למבקש יש מקורות כספיים מספיקים למימון אגרה, גם אם כיום אין בחשבונו יתרת זכות משמעותית. אשר על כן, הבקשה לפטור מאגרה נדחית.

7. אחר שעיינתי בעתירה ובתגובות אשר הוגשו במסגרתה, ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיון, הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

ראשית, העתירה הוגשה ביחס להחלטה על שינוי תנאי כליאתו של המבקש ושליטת זכויות שונות ממנו. הגבלות אלו בוטלו ביום 15.9.20 והמבקש, אשר הועבר למתקן כליאה אחר, שולב במסגרת אגף רגיל. מכאן, העתירה, כפי שהוגשה, אינה אקטואלית עוד ואין מקום לדון ולהכריע בה.

שנית, טענותיו של המבקש ביחס להעברתו למתקן כליאה אחר לא הועלו במסגרת מתקן הכליאה, הוא לא מיצה את ההליך המנהלי בעניין זה וגם לא ביקש לתקן את עתירתו. כפועל יוצא גם אין בפניי התייחסות עניינית לנושא זה על ידי המשיב.

מעבר לכך, מן הטיעונים המצויים בפניי, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בהתנהלות המשיבים וממילא שיקול הדעת ביחס להצבתם של אסירים או העברתם ממתקן כליאה אחר למשנהו, מסור לסמכות המקצועית ולאסיר בעצמו אין זכות קנויה לבחור את מקום ריצוי עונשו.

אם חפץ המבקש לייחד עתירה הנוגעת להחלטה על העברתו לבית סוהר אחר, הרי שקודם שיעשה כן, עליו למצות הליך מנהלי ורק אח"כ פתוחה לפניו הדרך לעתור ביחס לאותה החלטה.

בנסיבות אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.